

vejelse af disse Forhold, maa man stemme for det Lovforslag, der her foreligger.

Derimod er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Slebsager og ligesaa med de andre Medlemmer, der har været inde paa det samme, deri, at noget af det betydningsfuldeste, man kan arbejde med i denne Sag, naar man ser paa de ekstraordinære Boligforhold, er Bestræbelser, der tilsigter at fremme Byggeriet. Og en af de allerstørste Vanskeligheder for Fremme af Byggeriet som for Produktionen her i Landet i det hele taget er den høje Diskonto, og derfor vilde det være af ganske overordentlig stor Betydning, om man kunde naa til en Diskontolettelse. Det vilde være af ganske overordentlig stor Betydning baade med Hensyn til det Kursstab, der nu lides ved Byggeriet, og med Hensyn til Byggelaansrenten. Det vilde i det hele taget være af ganske overordentlig Betydning for den Omkostningskonto, der nu for Byggeriets Vedkommende er saa overordentlig stor.

I denne Henseende vilde jeg gerne henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et enkelt Forhold, som det forekommer mig man vilde kunne i hvert Fald lette ad Administrationens Vej. Det er det Forhold, der nu gør sig gældende med Hensyn til Udbetalingen af de Laan, der ydes gennem Boligfonden. Efter at Diskontoen er gaaet op til 7 pCt., er Byggelaansrenten nu 9 pCt., og ved Byggeforetagerne maa man gennem en lang Periode betale denne høje Byggelaansrente, fordi man, først efter at Byggeriet er færdigt og Regnskabet opgjort, faar udbetalt Statslaanet gennem Boligfondens Obligationer. Her maatte der gennem en velvillig Administration kunne træffes en Ordning, hvorefter Statslaanet kunde udbetales paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at man sparede den betydelige Del af Byggeriets Omkostningskonto, som nu er udtrykt gennem Byggelaansrenterne, der med den høje Diskonto er blevet en overordentlig tyngende Post. Man maatte her kunne naa dertil, at man, naar Skødet var i Orden og Byggeriet var skredet frem til et vist Punkt, under den Kontrol, der i øvrigt fra det offentliges Side her udøves, i hvert Fald fik Forskud udbetalt paa Byggelaanet, saaledes at man sparede en Del af det betydelige Beløb, der nu medgaar i Byggelaansrenter. Dette vilde være af den største Betydning for den store Befolkning, og det vilde ogsaa være af stor Betydning for Staten og Kommu-

nerne, der er interesseret i, at Byggeforetagerne gennemføres paa den billigst mulige Vis. Der er her et rent praktisk Spørgsmaal, som jeg gerne vilde henstille til den højtærede Ministers Overvejelse, idet jeg gentager, at for dette som for meget andet produktivt Arbejde er en lavere Diskonto et Maal, der i første Række bør tilstræbes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Jeg maa lykønske det ærede Medlem Hr. Heilesen til den smukke Bevisførelse: naar han skal bevise, hvad der er foregaaet i Folketinget, slaar han sig paa Landstinget! Det er en lidt uheldig Form, thi Lovforslaget blev jo først behandlet her i Tinget, Spørgsmaalet om en Aagerparagraf blev rejst af det konservative Folkeparti og bagefter tiltraadt af de Radikale; i Udvalget var alle 15 Medlemmer enige om en Aagerparagraf, og det var det højtærede Medlems faglige Dygtighed som Jurist, der gjorde, at Henvendelsen den Gang skete til ham, altsaa ikke til Politikerne, men til Juristen. Det er Sandheden.

Med Hensyn til Murerne og Tømmerne er Forholdet dette, at medens Organisationen for Snedkerne og Malerne er ens for Land og By, er der for Murerne og Tømmerens Vedkommende to forskellige Organisationer; der lever i evig Krig med hinanden og under stadige Gnidninger, hvilket har vanskeliggjort enhver Indflytning af Murere og Tømrere fra Landet til Hovedstaden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det ærede Medlem Hr. Heilesen fremdrog de Kommuner, hvor Huslejeloven ophørte at gælde den 1. Juni 1923, og det samme gjorde for øvrigt den højtærede Indenrigsminister. Jeg glemte at svare paa det, sidst jeg havde Ordet. For disse Kommuner Vedkommende har Kontrolbestemmelserne virket indtil 1. Maj 1924, og det forekommer mig, at der ikke er nogen som helst Grund for Rigsdagen til at nære Ønske om, at Huslejeloven genindføres i disse Kommuner. Naar Huslejeloven ophørte den 1. Juni 1923 og Kontrolbestemmelserne derfor er ophørt 1. Maj 1924, hænger det jo simpelt hen sammen